

אָסוּר לְקַרֵּא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה. נֶא לְשׁוֹר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלוּיוֹן

# פְּרֻשַׁת עֵינֵי חַמַּד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכוונת עין חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולהצלחת רחל ברכה בת פדילה דליה וב"ב

## פְּרֻשַׁת מְשַׁפְּטִים - חוֹק הַהִלְוָאָה הַצְּמוּדָה

**"וְאִם אָמַר יֹאמֵר הָעֶבֶד אֶהְבֵּתִי אֶת אֲדֹנָי אֶת אִשְׁתִּי וְאֶת בְּנֵי לֵא אֶצֵּא חֲפָשִׁי" (שמות כא, ה)**

צורתו לא נשתנתה - והוא לא תלוי ברשות אחר.

העבד בהימכרו מאבד את כל מהותו, וכאשר כוח השמיעה שלו נפגע - חירש הוא, מדבר ואינו שומע, כדברי חז"ל - "חירשו נותן לו דמי כולו". כי כאשר האוזן הפנימית, הרוחנית, הפסיקה לתפקד, אז גם שכלו ודעתו נפגעו, הוא אינו ברשותו וכל מה שקנה עבד קנה רבו, העבד נעשה אבר של בעל הבית. והטעם לכך, כי העבד מקבל עליו את הבעלים בעל חומר וגוף להיות אדון שלו בזה נעשה העבד חומרי, ולא כמו שאר אדם, שהוא תחת רשות השם יתברך, לפיכך ראוי, שיהיה נרצע, בשונה משאר עבירות אין כל כולו משועבד ועדיין הוא בפני עצמו להיות עבד השם חופשי.

אולם מה שגרם לעבד כל זה מפני שלא שמע את ציווי הקב"ה בהר סיני. והקשה הראב"ד מבוטשאטש זצ"ל: ברכות השחר נתקנו להודאה על חסדי הבורא, ומדוע לא נתקנה בהם על חוש השמיעה? ותירץ, מכיוון שחטאו הראשון של אדם נתלה בשמיעתו: "וְלֹאֲדָם אָמַר כִּי שְׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתְּךָ" (בראשית ג, ז). לכן לא נתקנו הודאה על חוש השמיעה, שהביא לחטא איום שדרדר את האדם ממצבו הנעלה וגירשו

### בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי

רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

אומרת התורה, כאשר העבד לא רוצה לצאת לחופשי בזמן היעוד לו ומעדיף להישאר תחת שעבודו של האדון: "וְהִגִּישׁוּ אֲדֹנָיו אֶל הָאֱלֹקִים [בית הדין] וְהִגִּישׁוּ אֶל הַדָּלֶת אוֹ אֶל הַמְּזוּזָה, וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת אֲזָנוֹ בַּמַּרְצֵעַ וְעָבְדוּ לְעַלְמָם" (שמות כא, ו).

הגמרא במסכת קדושין (כב.): רבי שמעון ברבי היה דורש: "מה נשתנה דלת ומזוזה מכל כלים שבבית?" אמר הקב"ה: "דלת ומזוזה שהיו עדים במצרים בשעה שפסחתי על המשקוף ועל שתי המזוזות ואמרת: 'כִּי לִי כִנִּי יִשְׂרָאֵל עֲבָדַי' (ויקרא כה, נה) ולא עבדים לעבדים, והוצאתים מעבדות לחירות, והלך זה וקנה אדון לעצמו ירצע בפניהם".

מקשה המהר"ל (חידושי אגדות), אם העבד נרצע משום מה ששמע בהר סיני ולא קיים, מדוע כל עֲבָרָה שעבר לא יהיה נרצע ומדוע דווקא רוצעים אותו על זה, שרוצה להישאר עבד לאדונו?

כותב לבאר הרב זיצ'יק זצ"ל, כי עברה זו של נמכר לעבד ורוצה להמשיך את עבודתו, הוא חטא כלל, שהוא איבד את עצמיותו ונשתנתה צורתו, אין בו דעת עצמו והוא כולו רכוש וקניין כספו של בעל הבית. עבד פטור מקריאת שמע, שקריאת שמע היא שיש לו אדון רק אדון אחד, מה שאין כן עבד, שיש לו אדון אחר. אבל מי שעובר עברה אחרת, עדיין הוא ברשות עצמו, הוא לא שינה את מהותו,

### העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה ארז מזרחי וב"ב חגי פרדול וב"ב נעם יצחק בן רחל ברכה מאיר ישראל בן רחל ברכה - יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב נטלי בת יונית יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה עינת בת רחל ברכה ישי בן ז'ילה גילה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק דדש שגית בת רותי שמואל אימן בן אסתר זרי ציון ומאיר אברהם וב"ב גלית בת מסודי עובדיה בן נעימה אליהו

### זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר חונית בת סימי אילן בן ג'ולייט סיון בת אסתר חגית בת ז'ילה גילה תמר בת דליה

### זרע קודש בר קיימא

נעה בת ברכה אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה אורטל זינה בת ארית שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר

### רפואה שלמה

הראשל"צ הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג'ה הרב יעקב חי בן מרג'ורי שליט"א הרה"ג יוסף שלום אלישיב בן חיה מושא הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטו- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחו- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה שירה שילת בת אורלי יצחק בן לורה לאה ז'ילה גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה מזל בת חנה אורן בן אסתר ברכה בת כנה- בריאות ואריכות ימים יהודה בן סעידה עינת בת רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה דב בן מזל אקבאל בת נושפארין חנה בת הדסה יפה בת שפיה יפה בת שרה - הצלחה תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל יעקב בן שרה מונאבאר אורה בת גוהר רחל בת זוהרה נחום בן כירה אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר- נחת מכל יוצאי חלציהם מוריה בת רחל ברכה נעמי בת רחל יהודה אריה בן רחל ברכה יעמי בת רחל שלו בן מזל פחיהמה כל עם ישראל

כ"ה שבט תשע"ב 18/02/2012

### פרשת יתרו שבת שקלים

הפטרה: (ו) ויכרות יהושע...מלאכים י"א (א) "בן שבע שנים" - מלאכים ה' פרק י"ב

שבת	כניסה	יציאה	ר"ת
י"ב	16:50	18:06	18:41
ת"א	17:03	18:06	18:44
חיפה	16:56	18:05	18:43
ב"ש	17:06	18:07	18:41

זרע קודש, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה הי"ו

העלון מוקדש לרפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ולשמעון בן שמחה

# שואל ומשיב בהלכה – שבת

?! **שאלה**

מהו כלי ראשון ומהן ההלכות המותרות והאסורות הנעשות בכלי ראשון?

! **תשובה**

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

כלי ראשון הוא הכלי, שבו נתבשל התבשיל, ומבשל כל דבר הניתן לתוכו, כל זמן שהיד סולדת בו. אולם בחום שהיד סולדת, אינו מבשל. **מקורות:** משנה ברורה (סימן שיח ס"ק טד).

ולכן אין ליתן בתוכו דברי מאכל או שאר דברים, שיש בהם איסור בישול. וכל זמן שהכלי חם בשיעור יד סולדת, אף שכעת אינו על האש, דינו ככלי ראשון. **מקורות:** שו"ע (סימן שיח ס"ט)

אסור לערות [לשפוך] מים חמים מכלי ראשון על גבי דבר מאכל בלתי מבושל. **מקורות:** תוס' שבת (מב ע"ב), שו"ע (סימן שיח ס"י).

מותר ליצוק מים חמים אפילו מכלי ראשון שעל האש לתוך מים צוננים שבכוס, אף על פי שמתחממים, בכדי שהיד סולדת בהם, היות ו"תתאה גבר" [התחתון גובר על העליון], ובלבד שלא יהיו המים שבכוס מועטים, שיש בהם חשש שיתבשלו על ידי החמים המרובים. **מקורות:** ביאור הלכה (סימן שיח ס"י"ב), הליכות עולם ח"ד (סימן נט).

כוס רטובה, שיש בה טיפות מים מועטות יש לנער אותה היטב, ואז מותר לערות עליה מים חמים מכלי ראשון, ואין צורך לנגבם קודם שיערה עליהם. **מקורות:** כן דעת הראש"ל בשו"ת יביע אומר ח"ד (חאו"ח סימן לג), ובספרו הליכות עולם ח"ד (עמוד נו). וכ"פ בשו"ת שבט הלוי ח"ז (סימן מב אות ב).

ויש המחמירים לנגב את הכוס. **מקורות:** שו"ת אגרות משה (או"ח ח"א סימן צג, וח"ד סימן עד), שו"ת מנחת יצחק ח"ט (סימן ל- לא).

מותר לתת סוכר בכוס ולהערות עליו מים חמים מכלי ראשון, אף על פי שהיד סולדת בהם, היות שהסוכר עבר תהליך בישול מקודם. וראוי להחמיר ולהערות מכלי שני. **מקורות:** הליכות עולם ח"ד (עמוד נה).

## קיום חסד בשלמות

מסופר על אדם, שביקש לשהות בבריסק לצורך נופש. כאשר הגיע לבריסק וירד מן הרכבת בקושי רב סחב את המזוודה, שהייתה כבדה לו ביותר. החום המעיק לא הקל עליו את המשא, ועייפותו הרבה מהנסיעה הארוכה תרמה אף היא את שלה. ביציאה מתחנת הרכבת הוא תר אחר יהודי מתושבי העיר, על מנת שיראה לו היכן המלון בו הזמין לעצמו מקום לשהות בכל ימי שהותו בעיר בריסק.

לאחר מספר דקות הוא פגש ביהודי, שנענה בשמחה לבקשתו והסביר לו מהי הדרך לבית המלון. אולם כשראה כי אינו מבין את הוראות ההליכה, ביקש האורח מהיהודי המקומי כי ילווה אותו ויראה לו בפועל את הדרך. "גם אודה לך מאוד אם תוכל לעזור לי אף לסחוב את המזוודה הכבדה שכן עייף אני מאוד מהנסיעה הארוכה" הוסיף ואמר. לא ידע האורח, כי מורה הדרך והסבל אותו בחר הינו לא אחר מאשר רב העיר הגאון רבי חיים.

כשהתקרבו לבית המלון נעמד הרב והסביר לאורח, כיצד עליו להמשיך בדרך. האורח, שהמחשבה על נשיאת המזוודה הכבדה לא נעמה לו, הפציר ברב, שיואיל בטובו להשלים את המצווה, לקחת את המזוודה עד לבית המלון, ולא להשאירו חסר אונים באמצע הדרך. "הרי הוכחת כבר כי המשא עבורך אינו כה כבד, לעומת זאת, אני בקושי מצליח להרים את המזוודה, וכל שכן ללכת איתה". אולם הרב היה תקיף בסירובו, ופנה והלך לביתו.

למחרת בבוקר, הציע אחד ממכריו של האורח לקחתו לביתו של הרב להקביל את פניו. האורח שמח על ההזדמנות להכיר את גדול הדור, רבי חיים, רב העיר, וקפץ על ההזדמנות. כשהגיעו לביתו של הרב, החוויר האורח, כשזיהה את הרב כאותו יהודי שסחב עבורו את המזוודה הכבדה אתמול. הוא החל להתנצל בפני הרב, כשחיוורון נסוך על פניו. הרב חייך לעומתו ואמר לו כי אדרבה הוא מודה לו על שזיכה אותו במצוות גמילות חסד ופריקת המשא מחברו וכו'. הרב המשיך, עד שהרגיש, כי דעתו של האורח נחה, אז פנה האורח אל הרב והתנצל על השאלה אותה עומד הוא לשאול את הרב: "יודע אני, כי לא ראוי לשאול שאלה זו, אולם אני מעוניין ללמוד מאורחותיו של הרב - מדוע לקראת בית המלון הרב עמד מעזרתו ולא סיים את המצווה בשלמות?!"

הרב חייך וענה לו: "הרי אתה לא ידעת, כי אני רב העיר. מן הסתם כשהיינו נכנסים לבית המלון, כשאני נושא את חפציי, היו הנוכחים מקימים קול צעקה עליך - כיצד אתה מעז להשתמש כך ברב העיר וכו' - וממילא הייתה נגרמת לך בושה גדולה ביותר. לכן העדפתי לוותר על שלמות המצווה, לתת לך להקפיד עלי קצת בזה שאינני עוזר לך יותר, והעיקר שלא תיגרם לך שום בושה".

### מנויים

לקבלת העלון חנם ב- email  
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:  
PnineEH@gmail.com

### הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה  
בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל" 0504-115673  
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

### לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב  
אליהו חיים פנחסי  
בטל" 054-7646633



רבי אברהם בן מאיר בן עזרא (ראב"ע) זצ"ל: נולד בטודלה שבספרד בשנת ד'תתמ"ט (1089). משורר, בלשן, רופא, פילוסוף, עסק גם באסטרולוגיה, מתמטיקה ובאסטרונומיה. עני מרוד וחכם מופלג. גאון בנגלה ובנסתר, בעל רוח הקודש.



חיבר מאות שירי קודש וחול. ביניהם הפיוט הידוע "אגדלך". בשנת ד'תת"ק (1140) עזב את ספרד לאחר הפוגרומים והגיע לאיטליה. שם הפיץ את הסגנון הספרדי של השירה. התגורר בעיר סולרנו, שבה הייתה קהילה יהודית מהגדולות באיטליה, אך אנשי הקהילה לא קיבלוהו בכבוד הראוי לו. עבר לעיר לוקא, ולאחר כשנה עבר למנטובה. לאחר שחלה במחלה קשה, והיה על ערש דווי, נדר לכתוב פירוש על התורה, כאשר הבריא עבר לוורונה, ולאחר שסיים את פירושו לתורה העתיק מושבו לעיר בידרש שבצרפת, מקום מושב חכמים ובעלי תורה ביניהם ר' יצחק בן יהודה הנשיא ור' אברהם בן חיים, שקיבלוהו בכבוד והללו אותו. רבנו יעקב תם שלח אליו שירי כבוד ותהילה והתכתב עמו.



הראב"ד כתב שר' אברהם ברא בריה על פי ספר יצירה והעמידו לפני רבנו תם, על מנת להראות לו כמה כוח יש באותיות התורה והרמב"ם ציווה את בנו שילמד רק בספריו של האבן עזרא. בדרכו חזרה לספרד נודע לו - כי בנו נפטר ומרוב צער בהגיעו לעיר קלהורה אמר על עצמו: 'ואברהם בן חמש ושבעים שנה בצאתו מחרון אף העולם' והחזיר את נשמתו לבורא. נפטר ב-א' אדר א' ד'תתקכ"ד (1164) בכפר כבול. חי כ-75 שנים.

**אביו:** ר' מאיר. **בנו:** יצחק.

**מספריו:** **יברכת אברהם** - פירוש על משלי **ויוסף אברהם** - פירוש על אסתר **ייסוד מורא** - ביאור שיטתו הפילוסופית **יסוד היסוד** - דקדוק הלשון **יספר הלוחות** - לוחות אסטרונומיים **יספר העיבור** **יספר השם** - על סוד שם המפורשי **ספר מאזניים** - דקדוק

לשון הקודש **יערוגת החכמה** - מציאות השם **פירושים לתנ"ך** - על התורה, חמש מגילות, ישעיה, תרי עשר, תהילים, איוב ודניאל • **שפה ברורה** - משפטי הלשון ודקדוק האותיות **ישפת יתר** **יספר המספר** - אריתמטיקה **יספר האחד** - על המספרים 1-9 **יספריו האסטרונומיים:** ראשית חכמה, ספר הטעמים, משפטי המזלות, ספר המולדות, ספר המבחרים, ספר המאורות, ספר העולם, ספר מפתח שלמה **ועוד רבים.**

**ב**עיר רומא גזרו שליטיה גזרה אכזרית: **בכל שנה חייבת קהילת היהודים ליתן לידי הנוצרים יהודי אחד בשבוע לפני חג הפסחא.** גזרה נוראה זו עמדה בעיניה במשך מספר שנים וכל תחבולות היהודים לבטלה לא הועילו, וכשהגיע השבוע המר היו מפילים גורל על הבחורים, והבחור שנלכד בגורל היה נמסר כקורבן העדה לידי הנוצרים, והם היו שמים אותו בתוך חבית יין גדולה של עץ, ומסביב לחבית היו תוקעים מסמרים גדולים מברזל אל חלל החבית מבפנים. **לתוך חבית זו היו מכניסים את הבחור היהודי וסותמים את החבית ומגלגלים את החבית בכל רחובות העיר, והיו מזמרים בקול ושמחה, עד שהיה מוסר את נשמתו לבורא.**

**והנה שנה אחת עלה בגורל בחור שהיה חתן זמן חופתו נקבע לאותו שבוע.** ובעת שהפילו את הגורל, היה הכל מוכן לסעודת החתן והכלה והקרואים כבר באו. **ושמחתם הפכה לתוגה, והכול היה שרויים באבל כבד על החתן, ועל גורלו שעלה לו, ועיניהם של הקרואים היו זולגות דמעות, ותעל זעקתם לשמיים.**

רצה הבורא יתברך לעד ונזדמן רבי אברהם אבן עזרא לרומא, כשהגיע לעיר שמע כל הבכיות והזעקות, ושאל לפשר הבכיות והזעקות. סיפרו לו את צרתם – ואז הרב אמר להם: "תשועת ה' כהרף עין. אל תדאגו ואל תפחדו. **מסרו אותי במקום החתן לנוצרים, ואת החתן תכניסו לחופתו.**" אמרו לו: "איך נתאכזר אליך, ואתה אורח שבאת ללון אצלנו וניתן אותך לטרף בידי חיות רעות ואכזריות?!" אמר להם: "אני הולך בעצת ה'."

סוף דבר שמעו לבקשתו ומסרו אותו בידי הרשעים, לקחוהו הנוצרים והביאוהו קודם כל אל בתי היראה שלהם, כדי שכל העם ישחקו עליו, שכן היה מנהגם, ושאלו אותו: "מה חפצו לפני שימות?" שכן המנהג לשאול את המוצא להורג לעשות לו חפצו האחרון, אמר להם רבי אבן עזרא: **"הביאו לי קערה ודלי מים לרחוץ רגליי"**, מלאו את בקשתו. והנה להפתעת הכל, ציווה על אחד הפסלים, שהיו ניצבים שם מעץ ומאבן מכסף ומזהב, אמר לו: "לך והבא לי דלי מים".

אף על פי שהפסלים הם מעץ ומאבן לא ימושו ידיהם ורגליהם, נעזר הצדיק בשמות קדושים, **והיה נראה להם שהפסל רץ והביא לו דלי מלא מים.** ציווה על פסל אחר: **"לך חמם לי המים על האש שיהיו נעימים לרחיצה"**, מיד רץ הפסל עם הדלי ולאחר רגעים מעטים חזר. העמיד לפניו את הדלי שהיה מעלה אדים וחזר למקומו. אחר ציווה לפסל שלישי: **"בוא חלוץ נעליי"**, מיד ירד הפסל, כרע על ברכיו חלץ נעליו וחזר למקומו, **ציווה על פסל אחר, שיבוא ויוציא לו את הגרביים, מיהר הפסל ועשה את רצונו.**

בסוף פנה אל הפסל הגדול מאחיו ואמר לו: **"בוא רחץ רגליי במים האלו ואחר תשתה אותם!"**, והפסל כבר הזיז את רגלו וביקש לרדת, ראו כל העם ונפלה עליהם אימה ופחד גדול וגעו כולם בבכי ואמרו: "איך נראה את קדושינו רוחץ את רגליו של היהודי, ולאחר מכן ישתה את המים?!" התחננו לרב שיוותר לפסל מעשות זאת ולא רצה, **עד שהבטיחו לו לבטל את הגזרה הרעה, ולא עזבם, עד שכתבו וחתמו שלא ישובו לחדש גזרה זו לעולם, וכך ניצל מידיהם הרב אברהם אבן עזרא והציל כמה נפשות מישראל וממיתות משונות אלו, ואותו יום כל שנה עשו אותו יהודי רומא יום טוב ומתנות לאביונים אשרי דורו שהכירו את הרב הגאון אבן עזרא.**





סיפור הרב יצחק פנגר שליט"א סיפור מופלא, שיש בו כדי ללמדנו כי העולם אינו הפקר. ועולם נקרא בשמו בלשון העלם מכיוון שאנו בראיה המצומצמת שלנו איננו מבינים דברים רבים. ובנוסף לגבי הזוהר הקדוש לענין פרשת משפטים- ואלה המשפטים- דא רזא דגלגולה, זהו סוד הגלגולים שעל האדם לעיתים לחזור לעולם זה לאחר פטירתו, אולם לעיתים - לא כבן אדם אלא כבעל חיים. ומעשה שהיה- כך היה:

"לפני מספר שנים, למדתי בישיבת 'אור שמח' שברושלים. והנה, באחת השבתות קרה דבר מוזר: לאחר קבלת השבת בישיבה, עשה ראש-הישיבה את דרכו לעבר הבימה לדרוש בפרשת השבוע לפני ערבית של שבת, **לפתע נכנסה חתולה לבית המדרש, החלה לפסוע לעבר אחת הפינות והתיישבה.**"

מיד ניסו כמה בחורים להוציא אותה מאולם הישיבה, אך החתולה פשוט מסרבת לצאת וחוזרת למקומה. ראינו, שהיא לא חתולה רגילה והנחנו לה להישאר במקומה. המחזה היה מדהים, החתולה ישבה בפניה – ולא זזה עד סוף הדרשה, ממש כשותה בצמא את דברי הרב. והנה, כשסיים הרב את דברי התורה, קמה החתולה והסתלקה".

"טוב, 'מתרחשים' דברים מוזרים לפעמים! חשבנו לעצמנו. והנה, שבוע לאחר מכן, לאחר 'קבלת שבת' בישיבה, שוב עושה הרב את דרכו בקודש לשאת דברי אלוקים חיים. והנה לפתע מי מגיעה? החתולה! בדיוק באותו זמן כמו בשבת שעברה, הלכה והתיישבה באותה פינה בבית המדרש. בחורי הישיבה ניסו שוב לגרשה, אך היא פשוט התנגדה והתיישבה באחת הפינות עד הרגע האחרון של הדרשה, ומיד הסתלקה".

"הבנו שיש דברים בגו. התופעה מוזרה לחלוטין! שני בחורים מהישיבה החליטו לעקוב אחריה ולראות, מהיכן מגיעה החתולה המסתורית ולראות אולי יוכלו לפתור את התעלומה. מיד בסיום הדרשה, קמו שני הבחורים והחלו ללכת אחריה, והתדהמה הכתה בהם שוב: החתולה ירדה מהישיבה והחלה לעבור כבישים ורחובות, ממש, כאילו יש לה כתובת מדויקת בשונה מטבעם של חתולים, המחפשים מיד את מקום האשפה הקרוב ביותר באזור".

"וכך הם הולכים אחריה במשך 20 דקות תמימות, עד שהיא הגיעה אל בית בשכונת ה'פחים' בירושלים, שם קפצה לתוך החצר ונעלמה. החליטו בחורי הישיבה לעשות מעשה והלכו אל ביתו של הצדיק המקובל, הרב יצחק כדורי זצ"ל, שהתגורר לא רחוק מהישיבה וסיפרו לו על המאורע הנדיר בישיבה".

"הרב כדורי שמע את הדברים, ואמר להם: 'בשבת הבאה, אי"ה אני אגיע לישיבה שלכם. אך יש לי בקשה אחת: **אני מבקש שכל בחורי הישיבה יגיעו לדרשת ראש-הישיבה בליל שבת!**' בחורי ישיבת 'אור שמח' בירושלים, לא התרגשו כך מעולם, הצדיק המוקבל הרב כדורי מגיע לישיבה! הגיעה השבת, בית המדרש היה מלא עד אפס מקום, כל הבחורים הגיעו בלי יוצא מן הכלל, ובראשם המקובל הרב כדורי זצ"ל".

"לאחר סיום תפילת קבלת השבת קם ראש הישיבה כהרגלו בקודש, לעבר התיבה לשאת דברי תורה על הפרשה. והנה, לא פחות ולא יותר מגיעה שוב החתולה! היא נכנסת ועושה את דרכה למקומה הקבוע, כאשר כל העיניים נעוצות בה. ראש הישיבה נשא את הדרשה, ואז בסיומה, פונה הרב כדורי זצ"ל אל הבחורים ואומר: '**אני מבקש, שכל הבחורים שנפטר להם קרוב משפחה השנה יקומו לומר קדיש!**'

"מיד עמדו מספר בחורים והחלו באמירת הקדיש: "יתגדל ויתקדש שמיא רבא: אמנ!...", הקדיש נאמר ברטט ובזיע ע"י הבחורים, ואז קרה הבלתי יאומן: **כאשר סיימו הבחורים את הקדיש, החתולה החלה לזנק לעבר מרכז אולם הישיבה, כאילו נכנסה בה רוח, והחלה להסתובב מספר פעמים, נפלה ומתה!** לא היה אחד שלא פער את פיו לגודל המחזה, שלא נראה כמוהו שנים בישיבת 'אור שמח'.

"הרב כדורי זצ"ל, עמד וביקש: 'בסיום התפילה אני מבקש, שכל הבחורים שאמרו את ה'קדיש' ייכנסו אליי לשיחה, אחד-אחד'. תפילת ליל שבת הסתיימה, והבחורים החלו להיכנס בתורות אל חדרו של הרב. **עד שלפתע יוצא הרב כדורי עם אחד הבחורים, ואומר: "זהו! זה הוא!"**

כולם ניגשו אל הבחור, שהחל לספר ברגש: "כשנולדתי, אבא שלי עזב את הבית והשאיר אותי ואת אמא שלי להסתדר לבד בחיים. כעסתי עליו מאוד, והחלטתי, שלא אעשה למענו כלום! השנה כששמעתי על פטירת אבי, החלטתי להענישו ולא לומר עליו קדיש, כהחזר על כל מה שהוא עשה לי ולאמא. אך כששמעתי, שהרב כדורי הגיע, וביקש שנאמר קדיש, אמרתי שאם זה רצונו של הצדיק, אני מוכן לומר בפעם הראשונה קדיש על אבא שלי". והוסיף את דבריו בעצב: "**ולמי שלא הכיר את אבי, הוא התגורר לא הרחק מהישיבה בשכונת הפחים, שברושלים! הוא התגלגל בחתול!**". אכן העולם אינו הפקר, ויש דין ויש דיין.

<p>הרב מנחם בצרי בן ויקטוריה זצ"ל משה כרמלי בן נעימה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה חנניה ז"ל בן יעקב יהודית הי"ו אורי בן מרים ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל חנה בת לאה ע"ה שרה בת מלכה ע"ה כל נשמות עם ישראל</p>	<p>הרב אטון שבת בן אסתר זצ"ל יעקב בן סלימה ז"ל אביבה בת איירון ע"ה אברהם בן יונה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דני בן אסתר ז"ל יצחק ששון בן אסתר ז"ל שני בת אסתר ע"ה</p>	<p>לע"נ</p>  <p>תנצב"ה</p>	<p>הרב יצחק כדורי בן תפאחה זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אינס בת מאירה ע"ה נעימה בת גורג'יה ע"ה דהן מסעוד בן יקוט ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה חי יזיי בן קלרה ז"ל</p>	<p>הרב שמואל דרזי בן שמחה זצ"ל הרב מרדכי אליהו בן מזל זצ"ל עמרם בן חנה ז"ל נעימי בת כתון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל אודיה ע"ה בת יפה שתח' יונה בן סעדה ז"ל חיה רבקה בת מרים ע"ה</p>
--	---	---	--	---